

معرفی جلبک‌های آهکی فانواده داسی‌کلاداسه‌آ و ژیمنوکدی‌آسه پرمین، در برش پینه‌شناسی پیراسحاق، جنوب جلفا، شمال غرب ایران

ملیحه صادقی^۱، کوروش رشیدی^۲، رحیم شعبانیان^۳

۱. دانشگاه پیام نور تبریز، تبریز، ایران. ۲. دانشگاه پیام نور اردکان، یزد، ایران

*^۱Mal.sadeghi@yahoo.com^۳, R.Shabanian@yahoo.com^۲, Koo.Rashidi@gmail.com^۱

چکیده:

توالی سیستم پرمین در برش پیراسحاق حدود ۱۴۰۰ متر ضخامت دارد که ۱۰۰ متر قاعده آن شامل سازند دورود، ۱۱۰۰ متر شامل سازند روته و ۲۰۰ متر شامل سازند نسن است. مرز زیرین توالی با ناپیوستگی بر روی مجموعه سنگهای خروجی (آندزیت- داسیت) دونین قرار گرفته و مرز فوقانی آنها به صورت پیوسته و هم‌شیب به آهک‌های صفحه‌ای و زردرنگ سازند الیکا به سن تریاس پیشین و میانی تبدیل می‌شود. به منظور شناسائی جنس و گونه‌های مختلف جلبک‌های موجود در این توالی ۲۲۰ نمونه جهت مطالعات میکروسکوپی بطور سیستماتیک از پایین به بالا و بر اساس تغییرات لیتولوژی در جهت عمود بر امتداد لایه‌ها برداشت شد. در این مطالعه، تعداد ۴ جنس و ۱۰ گونه جلبک سبز داسی‌کلاداسه، ۳ جنس و ۶ گونه جلبک از خانواده ژیمنوکدی‌آسه‌آ مورد شناسایی قرار گرفتند.

واژه های کلیدی: پرمین، جلبک‌های آهکی، داسی‌کلاداسه‌آ، ژیمنوکدی‌آسه‌آ، جلفا، پیراسحاق.

مقدمه:

سیستم پرمین اولین بار توسط مورچیسون (Murchison, 1841) برای ردیفی از رسوبات در کوه‌های پرم ناحیه اورال تعریف گردید که با محدوده سنی بین ۲۴۸ تا ۲۹۰ میلیون سال قبل، حدود ۴۱ میلیون سال دوام داشته است. نهشته‌های پرمین در گستره وسیعی از البرز رخنمون داشته و از سه سازند درود با واحدهای تخریبی- قاره‌ای قرمز رنگ به سن پرمین زیرین، روته با رسوبات کربناته مربوط به پرمین میانی و نسن شامل واحدهای آهک تیره و شیل به سن پرمین بالائی تشکیل شده است. سازند درود و روته برای اولین بار توسط (Asserto, 1963) و سازند نسن توسط (Glaus, 1964) شناسائی و نامگذاری شده‌اند. رخنمون ردیف‌های رسوبی پرمین تاکنون از بخش‌های مختلف شمالغرب ایران گزارش شده است که از مهمترین بررسی‌های انجام گرفته براساس پراکندگی روزنبران می‌توان به: Kahler & Kahler, 1977; Stepanov et al., 1969; Teichert et al., 1973، پرتوآذر، ۱۳۷۴ و شعبانیان و واچارد ۱۳۸۶ اشاره کرد.

جلبک‌های آهکی توسط افراد مختلف از قرن نوزدهم تاکنون مورد مطالعه قرار گرفته است. از جمله مطالعاتی که در بر روی جلبک‌های حوضه‌ی تتیس و ایران انجام شده می‌توان به Elliott & Süssli, 1975،